

De var blevet fremsat, inden man havde en finanslovaftale, og man løb den risiko, at afhængig af hvem regeringen lavede finanslovaftale med, så kunne man forestille sig, at forslagene skulle undergå endog betydelige ændringer.

Kigger vi på nærværende forslag, L 52, er det fremsat i Folketinget den 11. oktober 2000, det var til første behandling den 31. oktober, og nu mere end en måned senere er det så til anden behandling.

Skatteministeren har opdaget, at der er et problem med en decimalafrounding af nedslaget for det skrå skatteloft, en decimalafrounding på 0,05 procentpoint. Bevares, som Socialdemokratiets ordfører gør opmærksom på, det er jo ikke det, der fylder det meste på en finanslov, men for de mennesker, der skal betale i alt 35 mio. kr. ekstra i skat, tror jeg nok, at det er en kedelig ting.

Skatteministeren brød sig ikke om – hørte jeg skatteministeren udtale i en tv-udsendelse for et par døgn siden – at man fra LO's side havde anklaget skatteministeren for i særlig grad at være nidkær i forhold til dansk skattelovgivning. Jeg mener det her er et eksempel på, at LO har ret.

Når skatteministeren her før jul kommer og beder Folketinget om at vedtage et ændringsforslag, hvis identitet er tvivlsom – efter min mening klart i strid med reglerne – fordi der er et 0,05 procentpoints-behov for nedslag i det skrå skatteloft, så skatteministeren kan få yderligere 35 mio. kr. i statskassen, så har LO ret. Så er skatteministeren blevet nidkær i en grad, som jeg ikke havde drømt om.

Derfor kommer man jo næsten til at fortryde, at man har rost skatteministeren for i forhold til lovgivningsprocessen at have været god til at fremsætte forslagene i Folketinget i ordentlig tid.

Når vi har disse regler, er det jo, fordi vi i grundloven har bestemt, at et lovforslag skal behandles tre gange. Og uanset om dette her ændringsforslag kun vedrører 0,05 procentpoint, og uanset der måske slet ikke er nogen, der vil ytre sig i denne sag, er det parlamentarisk korrekt at give folk muligheden.

Specielt på skattelovområdet må vi jo erkende, at mange af de høringer, der har fundet sted, inden lovforslagene kommer i Folketinget, og at megen af den udvalgsbehandling med deputationer osv., som foregår under udvalgsbehandlin-

gen, ofte udløser ændringsforslag. Vores skattelovgivning er nemlig så kompliceret, at vi mange gange har brug for input fra folk ude i den praktiske verden.

Jeg ved ikke, om dette her er korrekt skruet sammen. Jeg ved ikke, om der er problemer i dette her, men det ville jo være skæbnens ironi, om skatteministeren i næste samling – eller måske allerede efter jul – må komme til Folketinget og sige: Ja, rent skatteteknisk var det alligevel ikke skruet rigtigt sammen. Og så står vi i den situation, at vi har hastet det igennem.

Så jeg vil, som hr. Flemming Kofod-Svendsen, opfordre ministeren til at trække ændringsforslaget tilbage og vise, at LO ikke har ret, vise, at skatteministeren ikke er nidkær, og vise, at skatteministeren nærer så megen kærlighed for Folketinget og den lovgivende proces, at han venter og lader denne sag komme til en første, anden og tredje behandling efter jul, og så er jeg overbevist om, at mangelen på de 35 mio. kr. overlever regeringen og skatteministeren såmænd sagtens.

Denne her sag vil få en meget smuk udgang, hvis skatteministeren nu meddeler, at ændringsforslag nr. 1 er trukket tilbage. Hvis skatteministeren ikke gør det, må vi andre jo stemme nej til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med 53 stemmer mod 52.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.